

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 16 octombrie 2019

Completul de judecată compus din:

PREȘEDINTE – (...)

JUDECĂTOR – (...)

Grefier - (...)

S-a luat în examinare apelul civil formulat de apelantele reclamante (...) și (...), cu domiciliile procesuale alese în (...), împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțate de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu intimații pârâți (...), (...) și (...), cu sediile în (...), având ca obiect contestație în temeiul Legii 10/2001.

La apelul nominal făcut, în ședință publică, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform disp. art.157 și urm. C.pr.civ.

S-a făcut referatul oral de către grefierul de ședință care a învederat părțile, obiectul litigului, mențiuni referitoare la îndeplinirea procedurii de citare și stadiul procesual.

Se aduce la cunoștință că la data de 16.10.2019, anterior începerii ședinței de judecată, apelantele reclamante au depus la dosar note de ședință.

Instanța, verificând notele de ședință, constată că apelantele reclamante au apreciat ca fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă pentru declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile de către Î.C.C.J. pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție, respectiv:

Dispozițiile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că toate obligațiile impuse prin aceste prevederi entităților investite de lege, vizând stabilirea și asigurarea publicității datelor referitoare la numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, trebuie îndeplinite - în raport de criteriul numărului acestor cereri - cel mai târziu la împlinirea termenelor prevăzute, după caz, de art. 33 alin. 1 lit. a, b sau c din lege.

Dispozițiile art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că termenul de 6 luni curge după împlinirea celor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b, după caz, dacă îndeplinirea cumulativă a obligațiilor impuse conform art. 33 alin. 3 entităților investite de lege cu soluționarea cererilor s-a realizat până la împlinirea termenelor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b.

Curtea rămâne în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 519 Cod procedură civilă și asupra incidenței dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

CURTEA

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. instanța investită cu soluționarea cauzei este curtea de apel, căreia îi revine competența să judece în ultimă instanță cauzele fondate pe dispozițiile Legii 165/2013, hotărârile pronunțate în această materie fiind supuse doar apelului, potrivit art. 35 din legea specială.

2. de lămurirea modului de interpretare și de aplicare a dispozițiilor art. 33 alin. 3, art. 33 alin. 1 și art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013 depinde soluționarea definitivă a cauzei pendinte.

în legătură cu art. 35 alin. 2, cât și cele ale Curții Constituționale au relevat faptul ca termenele introduse au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților – aceste date fiind ulterior centralizate și publicate pe pagina de internet a ANRP.

în legătură cu art. 35 alin. 2, cât și cele ale Curții Constituționale au relevat faptul ca termenele introduse au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final,

Reglementând termene procedurale, normele indicate dau valența începutului curgerii și al împlinirii acestor termene. legiuitorul stabilind - pentru marcarea debutului curgerii lor - atât

respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, reprezentând în același timp un scop legitim și existând un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

Sanționând inacțiunea titularului dreptului care nu l-a exercitat în termenul legal (art. 2545 alin. 2 Cod civil), decăderea presupune un termen bine definit de curgere a respectivului termen, fiind exclusă ipoteza diluării momentului său de început ori stabilirea sa în funcție de voința ori de conduita exclusivă a vreunui actorii normei juridice (persoane fizice sau juridice, autorități sau instituții publice).

Opinăm că revine ICCJ, într-un asemenea caz, rolul de a pune la dispoziția instanțelor de drept comun interpretarea de principiu care să asigure ulterior, pentru fiecare caz în parte și în raport de probatoriul administrat, instrumentul de evaluare legală a momentului de la care începe să curgă termenul de 6 luni, prin raportare la data la care obligația de comunicare – care revine entităților investite cu soluționarea cererilor – ar fi trebuit îndeplinită.

A doua problemă de drept supusă dezlegării de principiu și care este indisolubil legată de prima chestiune este aceea dacă dispozițiile art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că termenul de 6 luni curge după împlinirea celor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b, după caz, doar dacă îndeplinirea cumulativă a obligațiilor impuse conform art. 33 alin. 3 entităților investite de lege cu soluționarea cererilor s-a realizat *până* la împlinirea termenelor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b.

Această a doua întrebare nu mai cuprinde vreo referire la teza art. 33 alin. 1 lit. c, deoarece în acest context se poate considera că singurul termen de decădere care prin interpretarea corelată a legii nu ar comporta în mod similar aceleași discuții este cel reglementat prin aplicarea art. 33 alin. 1 lit. c și a art. 35 alin. 2 din lege - dată fiind opțiunea legiuitorului pentru conturarea unui termen maxim în cadrul căruia se poate acționa împotriva refuzului de soluționare a cererilor de către entitățile investite.

Interpretarea cerută în mecanismul conferit prin art. 519 și urm. cod proc. civilă permite clarificarea chestiunii evocate în cauzele supuse judecății, anume dacă modalitatea de îndeplinire a obligațiilor procedurale instituite în sarcina entităților investite de lege se constituie în obstacole insurmontabile, de natură să transforme exercitarea dreptului de acces la justiție al persoanelor care se consideră îndreptățite într-un demers iluzoriu, pur teoretic, atunci când constată că li se opune un termen de decădere mai înainte de a fi știut de începerea curgerii lui ori că obligația de informare nu s-a realizat, sau s-a îndeplinit chiar după împlinirea termenului de decădere, în raport strict de criteriul obiectiv al numărului cererilor.

În acest context este de remarcă că prima evidență publică a datelor centralizate la ANRP, care poate fi regăsită pe site-ul instituției, datează din 16.02.2016, moment care se plasează ulterior celui opus în primă instanță reclamanților, în raport de numărul de notificări nesoluționate (01.01.2016) și de la care ar fi început să curgă termenul procedural de 6 luni.

Față de aceste considerente, sesizarea de față are ca obiectiv clarificarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 33 alin. 3 și alin. 1 din lege, sub aspectul corelării *obligației de stabilire* a numărului cererilor înregistrate și nesoluționate, de afișare a acestor date și de publicare a lor pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (alin. 3) *de termenele* înăuntrul cărora entitățile investite de lege aveau obligația soluționării cererilor (alin. 1).

În referire la jurisprudența Curții de Apel Constanța, soluțiile pronunțate în cea mai mare parte dau eficiență termenului de decădere consacrat prin art. 35 alin. 2 din lege, fără o trimitere explicită la momentul de debut al acestui termen prin raportare la îndeplinirea obligațiilor decurgând din art. 33 alin. 3; se apreciază că numărul de notificări rămase nesoluționate constituie un element cu o oarecare notorietate, susceptibil a fi obținut de către cel interesat fie prin chestionarea entității investite, fie dedus din corespondența internă a compartimentelor autorității publice locale (depusă la dosar în cursul procesului).

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 519 și urm. cod proc. civilă, dispune sesizarea înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

Dispozițiile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că toate obligațiile impuse prin aceste prevederi entităților investite de lege, vizând stabilirea și asigurarea publicității datelor referitoare la numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, trebuie îndeplinite - în raport de criteriul numărului acestor cereri - cel mai târziu la împlinirea termenelor prevăzute, după caz, de art. 33 alin. 1 lit. a, b sau c din lege.

Dispozițiile art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că termenul de 6 luni curge după împlinirea celor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b, după caz, dacă îndeplinirea cumulativă a obligațiilor impuse conform art. 33 alin. 3 entităților investite de lege cu soluționarea cererilor s-a realizat până la împlinirea termenelor stabilite prin art. 33 alin. 1 lit. a sau b.

În temeiul art. 520 alin. 2 cod proc. civilă, suspendă judecata cauzei, până la pronunțarea hotărârii de către I.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16.10.2019.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

Grefier,
(...)